

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kábrtovou ve věci

žalobkyně: M. D.

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
se sídlem v Praze 5, Křížová 25

o žalobě proti rozhodnutí žalované o námitkách ze dne 28. 2. 2020, čj. X, o žádosti o
přiznání invalidního důchodu

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalovaná rozhodla o námitkách žalobkyně zamítavým rozhodnutím, jímž zároveň potvrdila správnost dřívějšího rozhodnutí ve věci ze dne 8. 1. 2020, čj. X, kterým byla podle ust. § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „ZDP“), zamítnuta žádost o přiznání invalidního důchodu. Na základě posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti žalobkyně dospěl lékař Okresní správy sociálního zabezpečení v Trutnově k závěru, že žalobkyně není invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu její pracovní schopnost poklesla pouze o 20 %. V rámci námitkového řízení pak oddělení lékařské posudkové služby pracoviště

České správy sociálního zabezpečení v Hradci Králové učinilo dle posudku ze dne 25. 2. 2020 závěr, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole X (postižení dýchací soustavy), oddílu B (dolní dýchací cesty), položce 3a (astma –astma pod kontrolou) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 5-10 %. Lékař stanovil míru poklesu pracovní schopnosti na horní hranici procentního rozmezí, tedy 10 %. Vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu se podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky zvyšuje tato hodnota o 10 %, celkově proto činí 20 %.

II. Žalobní argumentace

2. V žalobě žalobkyně poukazovala na to, že její zdravotní stav jí neumožňuje najít práci. Žádala o opětovné posouzení svého zdravotního stavu.

III. Vyjádření žalované

3. Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě uvedla, že své závěry vyvodila z podkladového posudku Okresní správy sociálního zabezpečení v Trutnově ze dne 19. 12. 2019, též z posudku vyhotoveného v námitkovém řízení Českou správou sociálního zabezpečení – pracoviště Hradec Králové ze dne 25. 2. 2020. Oba posudky shodně uváděly, že žalobkyně má sníženou pracovní schopnost o 20 %, tedy nedosahuje hranice invalidity. Žalovaná uvedla, že důvodem uznání invalidity nemůže být žadatelovo vyhodnocení zdravotních potíží a stavu, nýbrž jediné posudková rozvaha, vycházející výhradně z objektivně zjištěného zdravotního stavu posudkovými lékaři dle platné vyhlášky o invaliditě; jde o otázku odbornou, vyžadující znalosti v oboru medicíny a oboru posudkového lékařství.

IV. Posouzení věci krajským soudem

4. Krajský soud při jednání dne 7. 6. 2021 provedl důkaz posudkem věcně a místně příslušné (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění) Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Hradci Králové – dále jen PK. Tato vypracovala posudek dne 10. 9. 2020; žalobkyni byla dne 20. 8. 2020 odeslána pozvánka k jednání PK, kterou převzala dne 22. 8. 2020, nicméně k PK se nedostavila. PK MPSV prostudovala podkladovou dokumentaci, která byla dostatečná k projednání v nepřítomnosti žalobkyně a k přijetí posudkového závěru. V posudku komise uvedla, že za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti považuje lehké průduškové astma pod kontrolou. Zdravotní postižení je uvedeno v kapitole X, oddílu B, položka 3a přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které stanovila komise míru poklesu pracovní schopnosti ve výši 10 % vzhledem k charakteru a průběhu základního onemocnění, se zohledněním pracovní kvalifikace.
5. Dalšími zdravotními obtížemi žalobkyně pak jsou diagnosy atopického ekzému, alergických zánětlivých změn nosní sliznice a spojivek, je konstatován intelekt na dolní hranici normy, se sníženou adaptační schopností a porozuměním sociální situaci (IQ 74), dále hypertenzní choroba II. stupně kompenzovaná léky, chronická žilní insuficience dolních končetin C1 dle CEAP, stav po akutním zánětu slinivky břišní sekundárním s normalizací stavu infuzní léčbou v r. 2004, v r. 2006 stav po laparoskopickém

odstranění žlučníku pro kameny. Dále přítomny stavy po zhojeném vykloubení pravého loketního kloubu v r. 2001 bez funkčního omezení, po dobře zhojené zlomenině levého předloktí v r. 2002, po opakované plastice břišní kýly v r. 2010, 2013 a 2018, a po císařském řezu v r. 1993 a 1996. Vzhledem k dalším postižením zdravotního stavu zvýšila komise procentní míru poklesu pracovní schopnosti o 10 % na celkových 20%. Posudková komise se usnesla na posudkovém závěru, že žalobkyně nebyla ke dni 28. 2. 2020 invalidní podle § 39 ZDP, a to v žádném stupni invalidity.

6. Žalobkyně po provedeném dokazování setrvala na podané žalobě, žalovaná navrhla žalobu zamítnout.
7. Soud přezkoumal napadený výrok rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní - s.ř.s.), ve svém rozhodnutí soud vyšel ze skutkového a právního stavu výše zjištěného, provedené důkazy hodnotil jednotlivě i v jejich souhrnu (§ 77 odst. 2 s.ř.s.) a konstatoval, že žaloba nebyla důvodná.
8. V ustanovení § 39 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, je v odst. 1 uvedeno, že pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. V odst. 2 se pak uvádí, že jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla
 - a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
 - b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
 - c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.
9. Krajský soud po přezkoumání a projednání věci těžil ve svých závěrech zejména z posudku PK MPSV, který důsledně zkoumal zdravotní obtíže žalobkyně. Posudek byl vypracován dle daných posudkových kritérií pro funkční tíži postižení zdravotního stavu a jeho dopadu na pracovní schopnost ve shodě s posudky ve věci invalidity vypracovanými od roku 2011. V odůvodnění posudkového závěru PK uvedla, že žalobkyně je od dětství sledována pro projevy průduškového astmatu s v.s. podílem gastroezofageálního refluxu a obezity, jsou udávány alergické potíže charakteru chronické rýmy, zánětu spojivek. Dle podkladů subjektivně udává, že se jí špatně dýchá, občasné pálení žáhy. Klinicky nebylo prokázáno funkčně významné postižení dolních cest dýchacích, v podkladové dokumentaci nebylo v posledních letech doloženo funkčně významné kolísání zdravotního stavu. Doporučená vyšetření žalobkyně nepodstoupila, ve vztahu k subjektivním potížím zvažován i nežádoucí efekt léků na léčbu vysokého krevního tlaku, vliv obezity a možného refluxu, je patrná problematická spolupráce posuzované při léčbě a dodržování doporučených opatření. Projevy astmatu jsou pod kontrolou, spirometrie opakovaně s normálním nálezem, exacerbace či nutnost hospitalizace nebyly doloženy, stav je hodnocen jako stabilizovaný, odpovídající pol. 3a v oddílu B kapitoly X. Dále PK uvádí, že posuzovaná je sledována a léčena pro vysoký krevní tlak, klinicky nebyly z dlouhodobého hlediska doloženy funkčně významné potíže, nebylo doloženo orgánové postižení, tedy funkční stav odpovídá minimálnímu postižení, ku kterému při hodnocení celkového dopadu na pracovní schopnost žalobkyně bylo přihlédnuto. Bylo přihlíženo i k výsledku psychologického vyšetření s uvedenou sníženou adaptační schopností a sníženým porozuměním sociální situaci při intelektu na dolní hranici normy, funkčně se jedná o lehkou mentální subnormu. V podkladové dokumentaci nebyly doloženy funkčně významné projevy atopického ekzému, ani

významnější obtíže v souvislosti s uvedenými úrazy a zákroky, s dopadem na pokles pracovní schopnosti žalobkyně.

10. Posouzení a posudkový závěr PK MPSV se krajskému soudu jeví jako objektivní, úplný a přesvědčivý, když reaguje na veškeré odborné nálezy zdravotních vyšetření žalobkyně (interní, alergologické, plicní), včetně veškeré dostupné zdravotní dokumentace praktického lékaře MUDr. Č. Přestože posudková komise žalobkyni předvolala, tato se na vyšetření nedostavila; krajský soud však zhodnotil, že lékařské zprávy byly dostatečným podkladem a posudek mohl být zpracován i bez osobní účasti žalobkyně.
11. O neexistenci invalidity u žalobkyně tak po přezkoumání věci neměl krajský soud vážnějších pochybností a souhlasí s posudkovým závěrem PK. Ani sama žalobkyně neuváděla konkrétní skutečnosti, které by zpochybňovaly závěry posudků, pouze podotýkala, že jí zdravotní stav znemožňuje nalézt vhodné zaměstnání. Pro účely posuzování invalidity však nelze uzavřít, že by zdravotní stav žalobkyně byl tak závažný, že by způsoboval její invaliditu. Ve shodě s posudkovou komisí též krajský soud podotýká, že žalobkyně může vzhledem k charakteru zdravotních obtíží požádat o status osoby zdravotně znevýhodněné pro zvýšenou ochranu na trhu práce. Jak PK uvedla, míra poklesu pracovní schopnosti žalobkyně byla zjištěna u rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu ve výši 10 %, tato horní hranice uvedené položky výše byla zvolena vzhledem k charakteru a průběhu základního onemocnění se zohledněním pracovní kvalifikace a vzhledem k dalším postižením došlo k navýšení míry poklesu pracovní schopnosti o 10 % dle § 3 vyhlášky č. 359/2009 Sb. Žalobkyně tak nesplňuje podmínky existence invalidity – viz bod 8, neboť míra poklesu pracovní schopnosti u ní nebyla k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované zjištěna alespoň ve výši 35 %.
12. S ohledem na shora uvedené krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl ve smyslu ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s.

V. Náklady řízení

13. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaná náhradu nákladů nenárokovala a z obsahu správního spisu nevyplývá, že by jí v průběhu řízení před krajským soudem nějaké náklady nad rámec běžné úřední činnosti vznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje,

v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 7. června 2021

JUDr. Jana Kábrtová v. r.
samosoudkyně